

Å TRYKOVANĀ• FUSEKLE A ĀĀPIĀĀKY

StĀ™eda, 01 listopad 2017

Dostala jsem od kamarĀdky ruĀnĀ› pletenĀ ponoĀky. NĀ›co podobnĀho jsem mĀ›la v ruce naposledy jako puberĀĀk, kdyĀ podobnĀ krĀsnosti vyrĀbĀ›la moje babiĀka. Pamatuju, jak jsem na ni s obdivem zĀrala; ona se s nĀmi bavila, koukala vĀ›de moĀnĀ›, a pĀ™itom jĀ ruce jen hrĀly - mĀ›la v nich tu narĀstajĀcí "nudli", ze kterĀ pomĀ›nĀ› rychle vznikala fusekliĀka... ZuroĀila kaĀ›dĀ zbytek vlny. StejnĀ› tak umĀ›la mistrnĀ› hĀkovat.

K tomu hĀkovĀnĀ› – moĀnĀ›, Ā›e si nĀ›kdo z tĀ›ch starĀ›ch vzpomene, Ā›e babiĀky Ā›i prababiĀky si hĀ› zĀclony. Ta moje si nakoupila vĀ›dy gĀzovĀ obvazy, kterĀ pak shĀkovĀvala dohromady krajkou z polodlouhĀch sloupkĀ. A pĀ™edstavte si, Ā›e je shĀovĀvala pĀ™izĀ› - jen malinko silnĀ›jĀ› neĀ› nitĀ› do Ā›icĀho stroje&he najednou v oknech, kterĀ mĀ›la po obou stranĀch vchodu na balkĀnek, visely její pĀ™ekrĀsnĀ zĀclony; hebounkĀ a nadĀchanĀ, takovĀ bĀle pĀ™ekrĀsnĀ nic, co lehce vlĀlo, kdyĀ› byly ty balkĀnovĀ dveĀ™e pootevĀ™enĀ. Je mi nesmĀ›nĀ› lĀto, z nich nezĀstala nĀ›jakĀ pamĀtka, ani kousek, ani fotka, nic. Jen vzpomĀnka. Ta naĀ›e babiĀka obhĀkovĀla a opletla vĀ›chnĀ svĀ vnouĀata. MĀm jeĀ›tĀ› Ā›epiĀku a kabĀtek, ve kterĀch jsem si kdysi dĀvno pĀ™inesla domĀ› druhĀ dĀtĀ›. Dokonce mĀm podobnou soupravu, ve kterĀ jsem prĀ› byla pĀ™ed mnoha lĀty poprvĀ obleĀenĀ jĀ, ale ani jedno teĀ› nemohu vyfotit, protoĀ›e i kdyĀ› vĀm, kde to je, nemĀm silu to vyhrabat. Ale zpĀ›t k ponoĀkĀm, kterĀ jsem dostala: jsou bĀjeĀnĀ›, teplĀ, nikde neĀ›krtĀ›, jen hĀ™ejĀ›. Jsou obdivuhodnou ruĀnĀ› pracĀ, kterou uĀ› tak moc lidĀ nedĀ›. Pak jsem si vĀ›ak vzpomnĀ›la, Ā›e ano - Ā›e jsou moc a moc hodnĀ Ā›Ā›inky, kterĀ dokonce pletou mini-Ā›epiĀky a nĀ› ponoĀtiĀky pro nedonoĀenĀ miminka. NemĀm rĀda zdobnĀ›liny, ale v tomto pĀ™ĀpadĀ› se jim nelze vyhnout, protoĀ› ta drobounkĀ lidskĀ kuĀ™Ātka se do normĀlnĀho miminkovskĀho oblĀknout nedĀ›jĀ, jsou to panenky, kterĀ teprve po Ā›ase dorostou do velikosti bĀ›nĀho mimina. A prĀvĀ› pro nĀ› jsou ty drobnĀ› vĀ›ci urĀenĀ.

Na to vĀ›e jsem si vzpomnĀ›la, kdyĀ› jsem si v podveĀer oblĀkala ty ruĀnĀ› pletenĀ ponoĀky. HĀ™Āly mne dvojnĀ› – vlnou i pocitem, Ā›e je upletly nĀ›Ā›i nesmĀ›nĀ› Ā››ikovnĀ ruce. BohuĀ›el, i kdyĀ› umĀ› plĀst, nikdy jsem Ā›Ā› neupletla a pochybuju, Ā›e bych to zvlĀdla. Tu Ā››ikovnost, vytrvalost a schopnost vytvoĀ™it z klubĀek nĀ›co tak dokonalĀho, tu nemĀm…

Mj. jak jste na tom vy? Upletly jste nĀ›kdy nĀ›jakĀ ponoĀky? ZnĀte nĀ›koho, kdo takĀ plete pro nedonoĀenĀĀtka? d@niela